

Rahleden Saflara

Çocukluğunuzun en güzel anıları nerede geçti? En güzel hatıralar... Hatırladığında yüzünüzde tebessüm ettiren, zihninizi yoğun düşüncelerle dolduran... Tabii ki, böyle bir soru sorulduğunda insanın aklına tek bir anı gelmez, benim de öyle. Yine de beni tam olarak öyle hissettiren hatıralarım camideki Kur'an kurslarıdır. Özellikle çocukluk çağlarının yaz dönemlerinde belli bir yaşa gelene kadar birçoğumuzun gittiği yaz kursları. Sabahtan kalkıp ilk Elif-Bâ cüzümüzü özenle belimizin yukarısında tutarak sokaktaki arkadaşlarımızla caminin yolunu tutuşumuz. Hatta Elif-Bâ'yı bitirip Kur'an'a geçtiyse ailemiz tarafından hediye edilen Kur'an'ımızı daha bir sevinç ve coşkuyla taşıyışımız. Ne hikmetse tam Kur'an'a geçtiğimiz dönemlerde kurs biter ve okula gitmeye başladık. Bir sonraki kurs dönemine kadar okumayı unutup tekrar Elif-Bâ'dan başladık, ta ki unutmayıp tamamen öğreninceye kadar.

O zamanlar camiye ve kursa gitmek daha düz bir görüntü oluşturuyordu. Aslında ne kadar önemli olduğunu şimdi daha iyi anlıyoruz. Orada ezber ettiğimiz ilk namaz surelerimiz, hocamıza ezberi verirken ortaya çıkan heyecanımız çok saf ve temiz idi. Camide oluşan arkadaşlıklarımız çok güzel bir sebebe dayanıyormuş; birbirimize eksikliklerimizde yardım etmeye çalışmamız, Kur'an'ı en güzel okuyan kişiye gıpta ile bakışımız... "Acaba bir gün ben de böyle okuyabilir miyim?" diye içimizden geçirmemiz aramızdaki bağı güzelleştiriyormuş.

Bunca güzel hatıraların geçtiği, zihnimize işlenen hakiki manaların yer edindiği mekanlar camilerdir. Geçmişten bugüne camiler, avlusuna girene kadar nefse güç gelen ama içine girince ruha hoş bir his veren ve insanları kendisine bağlayan yerler olmuştur. Camilerin kendine özgü bir uhrevi havası olur. O havayı solumak için çocuk yaşlarda Kur'an kursuna gitmek, cami ile çocuklar arasındaki manevi bağlantıyı oluşturması açısından önemli yer tutar. Malûm; ağaç yaşken eğilir.

O zamanlardan hatırımızda kalan manevi hislerimiz, camiyle aramızda kopmayan bir bağ inşa eder. Sonrasında gittiğimiz her namaz, aslında o hatırımızdaki güzel hislere bir vefa göstergesi niteliğindedir ve o günleri yâd etmemizi işler içimize. Kur'an kursu döneminde öğrendiğimiz sureleri, o dönemlerde rahlemizi yan yana koyduğumuz arkadaşlarımızla yine yan yana saf tutarak, namazdan aldığımız lezzetin kat kat arttığını kalbimizin derinlerinde hissediveririz birden. Namaz çıkışı yapılan hasbihalde zihnimizdeki yerini hep koruyan ve koruyacak olan güzel hatıralardan özlemle bahsederiz, hey gidi günler diyerek...